

TROELA TALKS 2

Troela Talks 2

Een verzameling rallycolumns

Ton Kalter

Eerder verschenen van dezelfde schrijver bij uitgeverij Brave New Books:

Troela Talks, rallycolumns

Leven 1.5, columns over alles behalve de rallysport

Overstuur, een rallythriller

Karma, een politieke thriller

Dogma, een politieke thriller

Haaks links into moord, een rallythriller

Wondere Wereld, columns over alles behalve de rallysport

Het Groep B mysterie, een rallythriller

Alle boeken zijn te koop bij www.bol.com.

Het Groep B mysterie is ook te bestellen bij diverse boekwinkels in Nederland en Vlaanderen

Schrijver: Ton Kalter

Coverontwerp en -foto: Ton Kalter

Grote dank aan:

Jolande Kalter, Natasja Kalter, Edwin Hengelman

ISBN:9789402171853

© 2019 Ton Kalter

Voorwoord

In dit boek is een verzameling rallycolumns opgenomen die zijn geschreven sinds begin 2014.

Wat kun je in de vredesnaam schrijven over de rallysport? Het is iets met auto's op de openbare weg. Het gaat hard en is spectaculair om te zien. Dat is het wel zo'n beetje. Met 1 of misschien 2 columns heb je het wel beschreven.

Niets is minder waar. Troela Talks bevatte 101 rallycolumns en in Troela Talk 2 dat voor u ligt, kunt u 98 rallycolumns terugvinden. Voor mij blijft de mooiste sport ter wereld een bron van inspiratie om verhalen over te schrijven.

In Troela Talks 2 staan weer veel verschillende columns. Soms boos of verdrietig, vaak positief, enthousiast en met de nodige humor.

Ik wens u veel plezier met mijn verhalen!

Ton Kalter

Vragen, vragen, vragen (9-1-2014)

Het zal u misschien verbazen maar het is weer winterstop in het Nederlandse rallywereldje. Elke keer als ik naar buiten kijk vraag ik me af of het toch niet echt herfst is maar de kalender beweert echt anders. Veel bekende Nederlandse rallyrijders hadden een strenge winter verwacht want ze zijn met z'n allen in zonovergoten duinen met hun auto's gaan spelen aan de andere kant van de wereld. Die zullen straks schrikken als ze bij thuiskomst zien dat de winter nog moet invallen.

Zoals zo vaak is de winterstop voor mij een seizoen dat veel vragen opwerpt. Hoe gaat de Nederlandse rallykalender eruit zien, hoeveel doublures met Belgische wedstrijden zullen er dit jaar weer zijn, wie gaat waarin rijden, met wie en vooral waar en waarom? Internet afstruinend, hoop ik antwoorden te vinden op mijn vele vragen. Veel antwoorden vind ik vooralsnog niet. Uiteraard begrijp ik dat. Nederland heeft geen groot autosportverleden of een autosportcultuur en dus is het altijd een uitdaging om voldoende budget bij elkaar te schrapen. Wellicht dat ook de immer aanhoudende crisis mooie plannen kan dwarsbomen.

Via diverse sociale media (die soms opvallend asociaal kunnen zijn maar dat ligt niet aan die media maar aan de gebruikers) heb ik begrepen dat er misschien een nieuw evenement in Nederland aan zit te komen. Dat zou mooi zijn. Tegelijk begreep ik dat het eerste Nederlandse evenement dit jaar al problemen had. Het onverhard van Zandvoort was dit jaar buiten bereik geraakt door geldtekort hoewel het laatste nieuws is dat het toch weer goed is gekomen. We zullen het zien.

Op het vlak van de plannen van de rallyequipen blijft het ook vrij stil. Kevin Abbring heeft een mooi ERC-seizoen voor de deur staan door zijn overwinning van vorig jaar. Ook Bob de Jong heeft zijn persoonlijke kalender bekend gemaakt. Van de rest weet ik eigenlijk niets. Aan de ene kant begrijp ik wel dat rijders niets bekend willen maken voordat alles rond is. Maar het rallypubliek blijft met allerlei vragen zitten. Wellicht dat de rijders de sociale media kunnen inschakelen bij het maken van hun plannen. Misschien zijn

er bijvoorbeeld facebookers (is dat een juiste term of zijn dat mensen die een gezicht reserveren?) die wel zouden willen bijdragen om mooie rallyplannen te doen slagen. Een flinke club van 50 is bij elkaar opgeteld ook weer een mooi bedrag.

Maar zoals gezegd, blijft het voorlopig bij vragen alleen en zullen we voor de antwoorden waarschijnlijk weer moeten wachten op de eerste evenementen. Mijn eeuwige vraag: "ligt er dit jaar sneeuw bij de TankS-rally?" zal ook pas in maart worden beantwoord.

Sommige vragen blijven echter nog langer onbeantwoord.

Wordt Latvala ooit nog wereldkampioen, hoe vaak gaat de "nieuwe" Sebastian wereldkampioen worden, komen er nog nieuwe merken bij in het WRC, wanneer kunnen we de eerste Nederlander in een fabriekszitje zien en meer van die vragen waar je als rechtgeaarde rallyfan mee rond kunt lopen. Ik blijf gewoon ongeduldig op (goed) rallynieuws wachten. Net als op de definitieve Nederlandse rallykalender zodat de agenda van 2014 gevuld kan worden, hotels kunnen worden geboekt en vakanties kunnen worden gepland.

Kunt u nagaan dat, hoe vroeger de antwoorden komen, hoe eerder de economie door al die reserveringen weer aantrekt. Wat weer extra budget oplevert voor veel mooie(re) rallyplannen. Dus kom zo snel mogelijk met de antwoorden in uw eigen belang heren en dames rallyrijders! Of draaf ik nu door?

Ik wens u allen een gezond en mooi (rally)jaar 2014 toe!

WILMAAAAAAAAAAAAA!!!!!!! (24-2-2014)

Het is weer achter de rug. Zowel de Olympische Winterspelen in Sotsji als de Shortrally Zandvoort editie 2014 zijn toegetreden tot de geschiedenisboeken.

In het medailleklassement van de sportgebeurtenis in Rusland zijn we als Nederland op de 5^e plaats geëindigd. Prachtig resultaat waar een groot deel van de Nederlandse bevolking uitermate trots op is en misschien wel stiekem van wakker ligt. Bij de shortrally in Zandvoort eindigde Nederland op de 1^e tot en met de 11^e plaats!

Kijk dan vallen de vier Nederlandse schaats-clean-sweeps (een geheel oranje podium) toch even in het niets. Jammer dat deze uitzonderlijke prestatie niet leidt tot juichende verhalen in de pers en een huldiging van de deelnemers door onze opvallend vaak in oranje geklede vorst en vorstin (erg toepasselijke benaming in het kader van de Winterspelen trouwens). Zouden ze wel eens weten wat rally is? Ik denk dat ik er in de nabije toekomst maar eens een mailtje tegenaan gooi.

Tijdens de Olympische spelen hoorde ik dat er een plan is om veldcross op de fiets toe te voegen aan het programma van de winterspelen. Dat mooie sportonderdeel wordt vaak in de blubber verreden dus als er sneeuw ligt moet dat voor de dames en heren crossers geen probleem zijn. Uiteraard moest ik in dit verband het weer op een denken zetten en kwam tot de conclusie dat er veel meer sporten zijn die in winterse omstandigheden kunnen worden gedaan. Hardlopen in de sneeuw, zwemmen, als er een wak voorhanden is, dammen, schaken en uiteraard het Grieks Romeins worstelen, kwestie van een wollen pakje aantrekken en hup, ze kunnen er voor gaan.

Toen dacht ik opeens aan rally in de sneeuw. Uiteraard geen rare gedachte omdat er voldoende rally's in de sneeuw worden verreden. Het is net als tweepersoons rodelen of tweepersoons bobsleeën maar dan veel leuker. Ik denk dat ik er in de nabije toekomst maar even een mailtje tegenaan gooi richting IOC-voorzitter Bach. Hij was vroeger schermer dus de spanning van een spannende sport zal hij zeker begrijpen.

Later kwam ik er achter dat er een groot probleem is: volgens het Olympisch handvest zijn gemotoriseerde sporten niet toegestaan. Alsof de heren en dames gemotoriseerde sporters geen echte atleten zijn die niet hoeven te trainen. Alsof het rijden van een rally geen inspanning zou kosten. Kijk alleen maar naar de heer Ogier, dat is toch een keihard afgetrainde topsporter?

Ik las op internet nog een motivatie van oud IOC-voorzitter Rogge die zei dat de atleten het belangrijkste zijn en niet het materiaal. Vreemde redenering om gemotoriseerde sporten te weigeren omdat je atleten op de winternummers vaak hoort zeggen dat de wax niet goed was, dat ze een te langzame bob hadden of dat hun schaatsen niet juist en voldoende klaptten. Kortom materiaal is volgens mij bij veel van de huidige Olympische sporten juist erg belangrijk.

Enfin, zolang het verbod op gemotoriseerde sport in het handvest staat, zullen we een oplossing moeten bedenken. Ik denk dat ik de oplossing heb gevonden. Een tekenfilm bracht mij op het idee. Wat als ze bij de rallyauto's de motor verwijderen, een deel van de bodem vervangen door een opening en overschakelen op Fred-Flinstone-aandrijving of te wel het betere voetenwerk? Een mooi stukje afdaling, een stuk over een verbrede bobbaan en daarna over het langlaufparcours richting finish. Dat zou toch prachtig zijn. Zou een primeur in 2018 al mogelijk zijn? Wie weet en zou het niet mooi zijn als Fred wint met zijn navigatrice Wilmaaaaaa!!!!!! aan zijn zijde?

Wellicht is het een idee dat u, als lezer van dit stuk en rallyfan, in de nabije toekomst er even een mailtje tegenaan gooit richting het IOC om te vragen of de rallysport in aangepaste vorm toch geen Olympische sport kan worden. Mocht het IOC nog vragen hebben, dan mag u ze rustig mijn naam doorgeven. Ik regel het dan wel met het achterachter-achterachterkleinkind van de beroemde componist Bach. See you in Korea rallyfans!

De twaalfde man (m/v) (17-3-2014)

Afgelopen weekend speelde ik thuis. Het schijnt dat in de sport een thuisvoordeel betekent dat een team een stapje voor heeft op de tegenstander. Bij het voetbal spreekt men wel eens van de twaalfde man (m/v) als gesproken wordt over het thuispubliek. Opbeurend lawaai is daarbij een grote stimulans voor het thuis spelende team. Bij de rallysport is er ook genoeg publiek. Ook die kunnen veel lawaai maken maar of je echt van een twaalfde man (m/v) kunt spreken? De rallyequipes horen er toch niets van.

Ik speelde thuis omdat de Tank S rally werd verreden en Emmeloord, mijn woonplaats, voor twee dagen het kloppend rallyhart van Nederland was. Ik ken de proeven als mijn eigen broekzak. Verkennen is dan ook niet nodig. De enige uitdaging is het tijdschema. Welke proeven kan ik gaan zien, rekening houdend met de verbindingstijden.

Deze rally werd voor mij een bijzondere omdat ik een week voor de rally een bericht kreeg via Facebook (inderdaad als lid van de doelgroep van de partij 50+ ga ik met mijn tijd mee). Sebastian van Berghe en Arjan Veldkamp vroegen of ik gratis en voor niets hun Xsara wilde wild-beplakken (of is het wild wilde beplakken?) met een sticker. Niet zo maar een sticker maar een reclame-uiting ter promotie van mijn boek met rallycolumns (heeft u hem al? Nee? Kijk eens op Bol.com bij Troela Talks). Natuurlijk wilde ik dat. Dus dat werd even ontwerpen, even een drukker zoeken en even wachten en op tijd kon ik twee stickers aan het team overhandigen. Hebt u ze gespot op startnummer 55? Heel gaaf mannen!

Een thuiswedstrijd betekent voor mij ook altijd een rondje service en een bezoek aan de technische keuring. Waarom weet ik niet maar ik had een aantal extra stickers bij me gestoken. Voor ik het wist, zaten er ook twee stickers op de winnende auto, die op dat moment nog geen winnende auto was uiteraard. De jongste stickerplakker van Nederland, zoon van de winnende bestuurder en wereldkampioen rally 2037, deed zijn best en er werd prachtig geplakt.

Op zaterdag was het zo ver om de auto's op snelheid te gaan bekijken. Helaas gooide chronische lichamelijke malheur roet in het eten en heb ik mijn thuiswedstrijd vanuit mijn (t)huis gevolgd via rallytiming.nl. Ondanks een Ddos-aanval kreeg ik al snel door dat mijn vier stickers het goed deden. De heren Van Berghe en Velkamp reden goed en finishten prima en hadden veel plezier, de heren Van den Heuvel en Scholtalbers pakte zelfs de algemene overwinning. Het lijkt me duidelijk dat mijn stickers een extra boost gaven aan de equipes. Ze waren als het ware een wat kleverige uitvoering van de twaalfde man (m/v).

Daarom heren en dames rallyrijders, ik heb nog een stapeltje stickers over voor de volgende wedstrijd. Wilt u dat legale extraatje ook dan is het gewoon een kwestie van een mailtje sturen. U moet wel snel zijn want ik had net M-sport aan de lijn, die zien een experiment met mijn stickers namelijk wel zitten.

Het is wit en ligt op zijn dak... (16-4-2014)

Afgelopen weekend ben ik naar de TAC rally geweest. Het was al weer een jaar of tien geleden dat ik Tielt en omstreken vanwege de rally bezocht. Omdat ik de TankS-rally had gemist en de rally in Ede niet doorging, werd het weer eens tijd om af te reizen naar het deel van het land van onze Zuiderburen waar ik de bewoners in theorie zou kunnen verstaan. Het mooie startveld met vele Nederlandse deelnemers maakte de beslissing eenvoudig.

Een zonnig dagje service en keuring werd gevolgd door een koude dag met mist, zon en wolken. Mij hoor je niet klagen want twee dagen droog in april, hoe vaak maak je dat mee? Voor het eerst heb ik (als grote Ford-fan) een Fiesta R5 gezien in ook nog de juiste kleur. Het maakte mij hebberig.

Zaterdagochtend, twee minuten voor zeven, op een kilometer of 18 van Tielt, pakte ik mijn auto in en zag weinig door de mist. Het was ook koud, een graad of 4 slechts. Na een verbinding van een minuut of twintig kwam ik als eerste bij de eerste KP aan. Zelfs de kaartjescontroleurs waren nog niet voorbereid op mijn komst, laat staan op de komst van de andere rallyfans. Het was daar zowaar nog mistiger. Ik stond na het zoeken van de juiste kijkplek (voor zover dat mogelijk is in een veel te kleine witte wereld) wat te wachten op de actie en in mijn geheugen zocht ik naar mijn eerdere rally-in-the-mist ervaringen. In de buurt van Spa in 2005 was in een besneeuwd bos de mist even op komen zetten om de hele wereld tijdelijk wit te maken, erg indrukwekkend, spookachtig eigenlijk. Ergens in de jaren negentig van de vorige eeuw in Hengelo was het ook nog eens zo mistig geweest. Mist maakt rally speciaal. Het klinkt anders en opeens komen de auto's als vanuit het niets tevoorschijn om even later weer in datzelfde niets te verdwijnen.

De eerste proef van de TAC rally was door de omstandigheden niet eenvoudig. Een aantal deelnemers haalde de finish niet. Voor mijn neus zag ik Bob de Jong en een Skoda Fabia WRC behoorlijk hard rechtdoor een weiland in duiken, zonder schade gelukkig. De Skoda was daarna even de weg kwijt maar na een bonusronde weiland kon hij zijn weg weer voortzetten.

Ook voor de marshalls viel het niet mee. Startnummer 1 was een tijdje zoek en bleek na veel zoeken, zonder erg, in de sloot te liggen. Later waren er ook nog drie Peugeot 208's zoek. Dit leverde veel mobilfoonverkeer op en betekende voor twee posten een flinke wandeling richting de vermeende plek van verdwijning. Een van de verdwenen auto's bleek op zijn dak te liggen, midden op de weg, daardoor de route volledig blokkerend. Voordat eindelijk duidelijk was dat de proef moest worden stilgelegd, waren er ondertussen al weer diverse deelnemers voorbij gekomen met als laatste enkele Nederlandse 350Z's. De marshalls vertelden uiteindelijk dat de proef werd geannuleerd.

Een van hen wist ook nog te melden dat een witte 350Z op zijn dak lag. Hij had daar een foto van gezien. Dat was weer even schrikken. Ik vroeg of er een vraagteken op stond (een Spaans vraagteken beter gezegd). Dat wist de man niet meer maar het was op zeker een 350Z die wit was. Groot was de verbazing toen ik op de volgende proef een witte 350Z voorbij zag komen met op de zijkant een (Nederlands) vraagteken. Sterker nog, alle 350Z's kwamen ongeschonden voorbij.

Zo zie je maar weer. Veel van wat je bij een rally hoort over wat er gebeurd is, is waar maar veel ook niet. Ik ben dan ook altijd voorzichtig om dergelijke informatie te delen. Stel dat het niet waar is.

Het is wit en ligt op zijn dak...

Uiteraard, alles behalve een witte Nissan 350Z.

Varkenscyclus (2-5-2014)

Hebt u wel eens gehoord van de varkenscyclus? Wellicht denkt u aan de cyclus van een zeug maar ik ga u hier geen varkensvoorlichting geven. De term varkenscyclus komt uit de economie. Gaap, zult u misschien denken maar deze theorie is van toepassing op de rallysport, meer bepaald de Nederlandse en Belgische rallysport.

Varkens zijn mooie beesten, ze hebben iets met modder, een krulstaart en een eigen stopcontact, wat heeft een dier nog meer nodig? Wellicht een economisch theorieetje dat zegt dat wanneer de prijs van varkensvlees omhoog gaat, er meer varkens worden gefokt, waardoor de prijs daalt, waardoor er minder worden gefokt, waardoor de prijs stijgt enzovoort. Een heuse cyclus dus.

Ergens in een Belgisch weiland schoot de theorie van de varkenscyclus door mijn hoofd. Niet dat daar varkens rondliepen, nee, een Waalse koe deed een poging mij het Franse woord voor “boe” uit te leggen dat opvallend veel als “boe” klonk. Toch kreeg ik de varkens niet uit mijn hoofd en daarom leest u nu het volgende.

Lang, erg lang geleden waren de rallystartvelden in België om je vingers bij af te likken, zeker vergeleken met de Nederlandse equivalenten. Het zorgde ervoor dat ik richting onze Zuiderburen trok om mateloos te genieten. Niet dat ik in Nederland niet genoot, maar een aantal topauto's aan de start is net als de kers op een op zich al overheerlijke taart.

Toen kwam er een omslag. Heel langzaam nam de kwaliteit van de Belgische startvelden wat af terwijl er tegelijkertijd nieuwe namen in Nederland aan de start kwamen met budgetten om topauto's te rijden. De Nederlandse startvelden werden geweldig terwijl het in België een stuk minder werd. Toch bleef ik naar België gaan.

Prachtige proeven daar, hoe mooi het in Nederland soms ook is, de proeven ten zuiden van onze landsgrens blijven prachtig. In Nederland genieten en ook in België: een echte win-win situatie.

Het werd 2014 en stond ik bij de Rally de Wallonie in een wei met die eerder genoemde Waalse koe. Er kwamen “slechts 11” WRC's voorbij. In Nederland heb ik er dit jaar maar eentje zien rijden in

Zandvoort. Maar het blijft ook in Nederland nog steeds genieten van de mooiste sport van de wereld. Toch heb ook ik wel een zweempje van teleurstelling als ik naar de Nederlandse startlijsten kijk.

Starend naar die koe die mij stond aan te kijken met een blik alsof ze dacht, “waar staat die Nederlandse rallyfan nu aan te denken”, dacht ik aan een varken en haar cyclus. Het wordt eerst minder voor het weer beter wordt, zegt de theorie van de varkenscyclus. Over een paar jaar staan we ons te vervelen bij de Nederlandse wedstrijden omdat 50 WRC's ook wel wat eentonig wordt. Ik overdrijf misschien een klein beetje (of best veel) maar echt Nederlandse rallyfans, het komt weer goed. Geloof u dat niet? Vraag het dan eens aan een varken.

Bijna goed (12-5-2014)

Bent u afgelopen weekend ook nat geworden? Heeft Pluvius zijn toern ook over u uitgestort? Dacht u ook: is dit nou lente? Kwam u er ook achter dat uw regenbestendige kledij dermate oud begint te worden dat dat regenbestendige eigenlijk in deze zin achterwege had kunnen blijven? Ja? Dan bent u vast naar Putten geweest. Putten was het toneel van een spiksplinternieuwe kletsnatte rally.

“Een nieuwe rally”, die woorden klinken mij altijd als muziek in de oren. Ik heb er de laatste jaren in Nederland helaas meer zien gaan dan komen. De rally was prachtig, mooie lange proeven, wat zeg ik, erg lange proeven en een prima startveld. Ik denk dat de deelnemende equipes het vast ook prachtig hebben gevonden. Ik vermoed zo dat menig balaclava natter zal zijn geweest dan na een proef van normale Nederlandse lengte. En de organisatie kreeg het zelfs voor elkaar om Pluvius te verdrijven waardoor de natte rallyfan op de laatste klassementsproef nog werd getrakteerd op een hart-, en de rest van het lichaam, verwarmend zonnetje.

Ik heb geen ervaring met het organiseren van een rally. Maar ik kan me voorstellen dat daar erg veel zweet en soms tranen in gaan zitten en vooral veel tijd, heel veel tijd. Zeker als een evenement voor het eerst wordt georganiseerd. Daarom mijn diepste waardering en een welgemeende pluim voor de organisatie en alle vrijwilligers. Kijkt u zelf maar waar u hem insteekt.

De rally was dus goed, beter gezegd, bijna goed. Natuurlijk kan nooit alles 100 procent goed gaan. Dat zou ook bijna onmenselijk zijn. Ik heb echter wel een serieus punt van kritiek waar de organisatie hopelijk zijn voordeel mee doet. Ik ben namelijk niet de enige.

Ik bezoek nu ruim 25 jaar rally's en dat zijn er gemiddeld zo'n 12 per jaar dus ik zal inmiddels 300 keer de service op zijn gelopen voor een rondje “auto's kijken” met aansluitend het kopen van een infopakketje met daarin de landkaart met de proeven van de rally er op getekend. In Putten lukte dat niet. Ik was niet de enige die op zoek was naar de niet bestaande plastic tas met de zo broodnodige

informatie om de rally te kunnen volgen. Ik zag diverse langjarige rallykennissen die doelloos van hot naar her en weer terug liepen. Alsof ze katten waren die in een bekende kamer kwamen waar de meubels waren verplaatst. Inderdaad er was geen kaart te kopen. Het bleek dat deze digitaal beschikbaar was op de site. Tegen betaling was deze te krijgen middels een slimme telefoon. Moet je wel zo'n ding hebben anders kun je gewoon weer naar huis. Een slimme rallyvriend met dito telefoon meldde zich aan maar dat ging niet vlekkeloos. Uiteindelijk moest je de route plannen op een klein schermpje. Je hebt dan geen enkel totaaloverzicht. Waarom niet een mooie A3 overzichtskaart met de proeven in detail op de achterkant? Dat werkt toch veel beter dan op een klein schermpje? De plastic tas met goodies hoef ik niet te hebben maar ik betaal graag voor zo'n mooie misschien wat ouderwetse kaart.

Daarom beste organisatie graag volgend jaar weer deze mooie rally maar dan met een op de service verkrijgbare papieren kaart. Alle bezitters van een niet zo'n slimme telefoon, mensen die wel een slimme telefoon hebben maar er niets van begrijpen, mijn langjarige rallyvrienden en ik zullen u erg dankbaar zijn!

Bravo Jeroen Swaanen! (19-6-2014)

Ik ben vijftig, mijn liefvallige echtgenote is vijftig, ik woon op huisnummer vijftig en als je de eerste twee cijfers van het kenteken van mijn auto deelt door het derde cijfer ervan en dat vermenigvuldigt met het aantal keer dat de letter K in hetzelfde kenteken voorkomt dan kom je ook uit op vijftig. Het mag dan duidelijk zijn dat ik aanwezig moest zijn bij de 50^e editie van de ELE rally. Het werd een prachtige rally met een spannende strijd in diverse klassen. En wat denkt u? Er kwamen precies vijftig auto's in het definitieve eindklassement terecht. Toeval?

Ik heb mij bij deze rally ook verbaasd. Ik heb twee toneelstukken voor twee mannen gezien. Eerst een amateurfotograaf, uitgedost in een WRC T-shirt dus blijkbaar een "fan", die steeds op een andere plek aan de verkeerde kant van het lint ging staan. Hij werd weer weggestuurd maar bleef hardleers. Uiteindelijk ging een oudere marshall het gesprek aan en na veel mokken nam de kiekende amateur een veilige plek in. Dit is niet het gedrag van een echte rallyfan. Helaas zie ik amateurfotografen veel vaker acties uithalen die niet kunnen maar alles voor een mooie foto uiteraard. Dat is belangrijker dan veiligheid en je hebt, net als een kat, natuurlijk negen levens. Ik heb gewoon een toestel met meer zoombereik gekocht. Idee?

Op zaterdag was er het toneelstuk van twee dronken mannen, die 's ochtends om elf uur al redelijk laveloos waren. Ze wilden steeds de proef oversteken en eentje vond het leuk om daarbij midden op de weg een beetje raar te bewegen richting publiek. Zelfs het collectieve geschreeuw van het publiek dat hij weg moest gaan want er kwam echt een rallyauto op volle snelheid aan, deed hem niet op of om kijken. De marshalls grepen goed in en de mannen kwamen daarna behoorlijk agressief over. Ik denk dat met mij veel meer stevige mannen klaar stonden om de marshalls te helpen als het op een handgemeen zou zijn uitgedraaid.

Toch zal mij van deze rally heel iets anders bijblijven. Het gebeurde de dag na de wedstrijd in Rallyreport. Trouwens prima uitzending weer Frank! Ik zag daar een rallyrijder die in mijn ogen een meta-

morfose heeft ondergaan. Ik herkende hem in zijn reacties bijna niet terug. Ik had door eerdere uitzendingen een beeld van Jeroen Swaanen gekregen dat ik niet kon waarderen. Zijn houding en uitspraken vond ik zeer onprettig. U kunt stellen dat ik geen fan van hem was en ik was daarin zeker niet de enige merkte ik bij de talloze gesprekken achter het lint.

In de uitzending van afgelopen zondag zag ik een vrolijke, sportieve en vooral reële Jeroen Swaanen. Ik vind het knap dat hij aangaf dat hij niet zo is als hij eerder op nationale televisie overkwam en dat hij dat niet prettig vond. Alleen hij kon dat veranderen en dat heeft hij wat mij betreft uitstekend gedaan. Hij heeft er een fan bij!

“Meneren-gevoel” (30-6-2014)

Ik ben verbaasd, erg verbaasd. Ik had het niet zien aankomen, ik was er niet klaar voor. Maar soms gebeuren dingen zo maar opeens. Soms zijn het onbelangrijke dingen maar in dit geval is het een heel belangrijk ding. En de vorige keer was ook al weer een hele tijd geleden. Om precies te zijn september 2004, bijna tien jaar geleden.

Ik ben naar Ieper geweest. Het was pas mijn tweede bezoek aan de Kattenstad en zijn beroemde rally. Hierdoor moest ik helaas de Vechtdalrally aan mij voorbij laten gaan. Iets met agenda-afstemming tussen beide Lage Landen en dat het toch niet zo moeilijk moet zijn om doublures op de kalender te voorkomen. Ik heb daar al vaker over geschreven en ga daar, behalve de vorige en deze zin, geen woorden meer aan vuil maken.

Ik heb een prachtrally beleefd. Kevin Abbring reed fenomenaal maar na 13 proeven bleek dat hij veel beter is dan zijn auto. Hopelijk krijgen ze bij Peugeot de auto nog op het niveau van de bestuurder dan kunnen we de oranjespullen weer massaal uit de kast trekken voor zijn eerste overwinning.

Nu ik het toch over overwinningen heb, Freddy Loix kwam zag en overwon (veni, vidi, vici zou Julius Caesar hebben gezegd) en pakte alweer zijn negende eerste plaats bij deze moeilijke rally. Op het podium, gelegen nabij de prachtige Lakenhal, onderging hij heel rustig de viering van zijn overwinning, hij leek eigenlijk heel verlegen. Het interview met hem was ook bijzonder. Hij prees Kevin regelrecht de hemel in door te stellen dat die sneller was dan hijzelf, Fast Freddy. Geen sinecure op de wegen waar ervaring zo'n belangrijke factor is en de ervaring van Freddy niet meer met 1 pen te beschrijven valt. Helaas bleek ook nu weer dat het adagium “to finish first, you first have to finish” een waarheid als een kat, sorry, koe is. De betrouwbare Skoda liet hem niet in de steek. Het waren mooie woorden voor het Nederlandse rallytalent gesproken door een ervaren rallyrijder en een mooi mens.

Daar stond ik bij het podium, toen ik verbaasd werd door de inhoud van de eerste alinea van dit stuk. Het moest gebeuren, het kon niet

anders. Daarom volgt nu een plechtig moment en dat pas voor de tweede keer in de geschiedenis van Troelataalk. Vanaf nu zal Freddy Loix door mij in woord en geschrift alleen nog maar worden aangeduid als “Meneer Loix”. Hij schaart zich daarmee in het rijtje met meneer Tsjoen, die deze prestigieuze titel in september 2004 verwierf zonder het zelf te weten. Misschien moet ik maar eens een “meneren-meeting” organiseren met een echte prijsuitreiking.

Twee eretitels in bijna 10 jaar. Wanneer de volgende zal worden uitgereikt, heb ik nu geen idee van. Ik weet niet eens wat de criteria zijn om in aanmerking te komen voor deze titel. Opeens is daar het “meneer”-gevoel en dan moet het gebeuren. Voordat de dames nu denken dat zij geen enkele kans maken, de “mevrouw”-titel is uiteraard ook mogelijk. Ik zou zeggen dames en heren rallymensen ga zo door en misschien gaat u toetreden tot het selecte gezelschap “meneren” uit België. Misschien krijg ik dan eerder dan pas in 2024 weer dat speciale gevoel.

2024, augustus 2024 (8-8-2014)

U heeft vast wel een agenda en de meeste daarvan zullen tegenwoordig wel digitaal zijn. Voordeel daarvan is dat je lekker vooruit kunt plannen. Vindt u het erg als ik u vraag uw agenda even te pakken? Ik wacht wel even. Ik heb alle tijd. Wat? Nu al bij de hand, dat is sneller dan ik verwacht had. Wilt u begin augustus 2024 een kruisje in uw agenda zetten? Alvast bedankt!

Ik heb een tijdje na zitten denken en het moeten er minimaal 150 zijn maar waarschijnlijk meer. Ik heb het niet bijgehouden. Op zolder het ik diverse opbergbakken met informatie en kaarten staan. Als je dat op elkaar legt, krijg je een flinke stapel. Ook tel ik zo al 40 petjes. Ook toegangskaarten, vaak met lint, komen tot de rand van een behoorlijke doos. Nog wat andere cijfers die ik heb kunnen reconstrueren: vier auto's, drie regenpakken, drie stoeltjes, twee rugzakken, twee paar stevige schoenen, heel veel overnachtingen en een behoorlijke plas brandstof. Drie computers, veel printpapier, heel wat knakworsten, een berg broodjes en vocht, veel vocht.

Heel Nederland, veel van België. Diverse plekken in Duitsland en een keer Luxemburg. Spanje, Frankrijk, Finland en Groot Brittannië. Talloze reis-, verbindings- en verkenningsskilometers, soms spannend en soms ook ronduit saai. Daarnaast veel actiehoogtepunten, echt heel veel.

Helaas ook trieste momenten en mensen die niet meer bij ons zijn. Drie digitale verhuizingen, 109 stuks rallycolumns, inclusief deze. Een boek en prachtige reclame. Nieuwe vrienden en bekenden voor en achter het lint.

U zult misschien denken, waar heeft hij het over? Deze column verschijnt begin augustus 2014 en dat betekent gelijk het tienjarige bestaan van Troela Talk. Zo als u hierboven heeft kunnen lezen is er veel gebeurd in die tijd. Meer dan 150 rally's dan ben je denk ik wel een echte fan en maak je veel mee.

Over mijzelf: ik ben tien jaar ouder (zekerheid), tien jaar wijzer (wordt danig betwijfeld) en tien jaar mooie rallyervaringen rijker (absoluut). Troela Talk is in die tijd ook veranderd als ik mijn

eerste columns terug lees. Tien jaar rallyschrijvering is ook mooi meegenomen.

Bent u benieuwd hoe de opsomming en aantallen er in 2024 zullen uitzien? Bent u ook benieuwd hoe Troela Talk er over 10 jaar uit zal zien? We zullen het te weten komen in augustus 2024 om exact te zijn. Ik ben erg benieuwd. Als u dat ook bent dan hoeft u niet bang te zijn dat u dat zult missen. U heeft namelijk net een kruisje in uw agenda gezet waarvoor mijn hartelijke dank!

Hagelslag (22-9-2014)

Heeft u afgelopen weekend ook een deel van de rally rondom Hellendoorn gemist? Inderdaad de weergoden zaten deze mooie wedstrijd dwars. De wolkbreuk op zaterdag was indrukken en heb ik live mee mogen maken maar gelukkig wel in de auto. Van de mist op vrijdag heb ik weinig gezien. Toen duidelijk werd dat de wedstrijd na twee proeven werd gestopt, moest ik nog naar huis.

Afgezien van wat flarden mist op de eerste honderden meters van de proef richting huis, was de route vrij van dat ondoorzichtige goedje dat niemand echt leuk vindt. Ook op de plek waar ik de rally stond te volgen, viel het best wel mee met de afstand die je van je af kon kijken. Later hoor je dan dat het lokaal erg mistig was op de proeven.

Uiteraard ontstaat er na het annuleren van de proeven een discussie. Veiligheid moet voorop staan en gewoon omgaan met de omstandigheden zijn dan de twee belangrijkste argumenten van voor- en tegenstanders van het stoppen. Rally is inderdaad vaak een kwestie van omgaan met de omstandigheden. Als je goede pacenotes hebt kun je bij wijze van spreke met een blinddoek om een proef rijden, daar heb je geen goed zicht voor nodig. Maar tegelijkertijd moet je ook de deelnemers met meer durf dan ervaring en/of stuurmanskunst tegen zichzelf beschermen. Ik vind het lastig hier een mening over te geven. Beide kampen kan ik wel begrijpen.

Waar ik wel een mening over heb is Hellendoorn, de mooie plaats in het Oosten van het land, waar de wijzen vandaan komen, althans dat staat geschreven. Ik kom er meestal een keer per jaar voor de rally. Vroeger kwam ik er wat vaker toen ik een auto had die werd onderhouden in Hengelo. Een rondje Luttenbergring was toen standaard na een garagebezoek.

In de jaren negentig van de vorige eeuw vond de start van de Hellendoornrally plaats in de manege van Hellendoorn. Ik herinner me nog de smalle toegangsweg en de drukte als het aankomende en vertrekkende verkeer een status quo op die weg imiteerden. En dan bedoel ik de stilstand zonder enige vooruitgang en niet de helden